

වේවැල්කැටිය හා කොණ්ඩවට්ටුවාන් සෙල්ලිපිවලින් හෙළිවන දහවන සියවසේ පාලන ක්‍රමය හා නීති රාමුව

එම්. ඩී. ඩී. පෙරේරා
විශේෂවේදී තෙවන වසර
ඉතිහාසය අධ්‍යයන අංශය
කැලණිය විශ්වවිද්‍යාලය
darshikaperera18@gmail.com

සංකේපය

පුරාතන ශ්‍රී ලංකාවේ මානව පැවැත්මේ එක් සංරචකයක් ලෙස නීතිය හා අධිකරණ විනිශ්චය හඳුනාගත හැකි ය. අතීත මානව ක්‍රියාකාරීත්වයේ නීතිමය රාමුව හා සබැඳි අපරාධ විනිශ්චය හා දණ්ඩනය මගින් රාජ්‍ය පාලනය හා සමාජය අතර සමතුලිතතාවක් පවත්වාගෙන යාම අපේක්‍ෂාව විය. යහපැවැත්මට ඇති අවකාශය පුළුල් කිරීම සඳහා අතීතයේ වැරදි හා අපරාධ සිදුවීමට මත්තෙන් ඊට හිමිවන දඬුවම් මොනවාද යන්න කෙටුම්පත් කිරීම මගින් දඬුවම් පිළිබඳ පූර්ව සිහිකැඳවීමක් සිදු කෙරිණි.

මෙම අධ්‍යයනයේ අරමුණ වූයේ වේවැල්කැටිය හා කොණ්ඩවට්ටුවාන් සෙල්ලිපි ඇසුරින් දසවන සියවසේ ක්‍රියාත්මක වූ පාලන ක්‍රමය හා නීති රාමුව විමර්ශනය කිරීම යි. මෙහිදී ක්‍රමවේදය ලෙස ප්‍රාථමික මූලාශ්‍රය හා ද්විතීය මූලාශ්‍රය පරිශීලනය කරනු ලැබීය.

මෙකල නීති රාමුව තුළ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයේ මූලික ලක්‍ෂණ ද අන්තර්ගත විය. නීතියේ උල්පත වූ රජු විසින් අපරාධ විනිශ්චය සඳහා යුක්තිය පසිඳලන ආයතන වෙත බලය පවරා තිබූ අතර අපරාධයේ ප්‍රමාණයට අනුරූපව දණ්ඩනය ක්‍රියාත්මක විය. ගම්සභා ක්‍රමය වැනි පාලන විධි, ඉඩම් පිළිබඳ නීති රීති, අධිකරණ ක්‍රම හා ඒවායේ බලතලත් මෙම සෙල්ලිපිවල දක්නට ලැබේ. මෙකල නීතියට පටහැනිව ක්‍රියා කළ නොහැකි වූ අතර යම් නඩු තීන්දුවකින් සැහීමට පත් නොවන්නේ නම් ඒ සඳහා යළි අභියාචනා කළ හැකි තත්ත්වයක් ද විය. මේ අනුව ප්‍රජාව විසින් ප්‍රජාව සඳහා සකස් වූ ප්‍රජාවගේ ම පාලන ක්‍රමයක් ය යන පරිසමාප්තාර්ථයෙන් ම ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී පාලන ක්‍රමයක් දසවන සියවසේ පැවතිණැ යි කිව නොහැකි නමුදු ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයේ මූලික ලක්‍ෂණ කීපයකින් හෝ යුක්ත පාලන ක්‍රමයක් හා නීති රාමුවක් පැවති බව පැහැදිලි වේ.

ප්‍රමුඛ පද : සෙල්ලිපි, දඬුවම්, පාලන ක්‍රමය, නීති රාමුව, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය